

Föreningen Stockholms läns taxeringsnämndsordförande och kronoombud höll sitt ordinarie årsmöte å restaurant Ambassadeur i Stockholm den 12 februari 1954 under ordförandeskap av styrelsens vice ordförande, förste byråsekreteraren Erik Eriksson, Bromma. Mötet bevistades av ett stort antal medlemmar. Efter uppläsning av styrelse- och revisionsberättelserna beviljades styrelsen ansvarsfrihet för räkenskapsåret 1953. Årsavgiften bestämdes i likhet med föregående år till 10 kronor inklusive prenumerationsavgiften för Skattenytt, vilken avgift skulle inkasseras av tidskriften.

Styrelsen omvaldes och består av t. f. länsassessor Gustaf Åhström, Solna, ordförande, förste byråsekreterare Erik Eriksson, Bromma, vice ordförande, stadsfogdeassistent Sixten Hellqvist, Lidingö, sekreterare och kassör, häradsskrivaren Einar A. Blomgren, Stockholm, samt ingenjören Wilhelm Watz, Odensala. Suppleanterna, kronokamrerare Bertil Lundström, Södertälje, och landskanslisten Gillis Borg, Stockholm, omvaldes likaledes. Till revisorer omvaldes förste landskanslisten Gunnar Ericson, Stockholm, och Knut Hellqvist, Hagalund, med taxeringsrevisorn Lennart Melbin, Stockholm, som suppleant.

Ordföranden uppmanade medlemmarna att noggrant ifylla och till styrelsen översända den av riksförbundet infordrade statistiken rörande den tid, som åtgått för taxeringsarbetet 1954 samt att därvid använda de för ändamålet översända blanketterna. Sedan mötesförhandlingarna avslutats, samlades medlemmarna till gemensam middag. Efter denna höll kammarrättsfiskalen Dag Helmers, Stockholm, ett mycket uppskattat föredrag om "aktuella skattenyheter inför årets taxering". Härefter följde en livlig diskussion, varvid ett flertal av de närvarande begagnade tillfället att med föredragshållarens välvilliga medgivande framställa frågor till denne i taxeringsspörsmål.

Skattestrafflagen

Droskägares böter.

Åklagaren yrkade ansvar å droskägare Ernst Viktor Julius Olsson, Stockholm, jämlikt 1 § skattestrafflagen för falskdeklaration och jämlikt samma lagrum samt 3 kap. 4 § strafflagen för medhjälp till falskdeklaration och anförde till utveckling av sin talan följande:

I—IV) ansvarsyrkandet för falskdeklaration:

I sina i februari 1949, 1950, 1951 och 1952 i Stockholm avgivna självdeklarationer har Olsson uppsåtligen upptagit sina inkomster från en av honom bedriven droskrörelse med belopp, som för inkomståret 1948 med 6.637 kronor, för inkomståret 1949 med 9.915 kronor, för inkomståret 1950 med 7.313 kronor och för inkomståret 1951 med 15.222 kronor understiger de verkliga inkomsterna. De oriktiga uppgifterna har varit ägnade att leda till för låg skatt, för taxeringsåret 1949 med 3.491 kronor, för taxeringsåret 1950 med 5.046 kronor 50 öre, för taxeringsåret 1951 med 3.248 kronor 60 öre och för taxeringsåret 1952 med 7.411 kronor 90 öre;

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-16 17:22:22

V) ansvarsyrkandet för medhjälp till falskdeklaration:

Olsson, som i sin rörelse har sonen Ernst Gösta Harry Olsson och tidigare jämväl haft sonen Toll Georg Wilhelm Tollerstad anställda såsom droskförare, har efter överenskommelse med sönerna i avsikt att nedbringa deras skatter lämnat oriktiga uppgifter såsom arbetsgivare till taxeringsmyndigheten i Stockholm angående sönernas inkomster av berörda anställningar. Olsson har nämligen i löneuppgifter, som avlämnats till beskattningsmyndigheterna i början av åren 1950, 1951 och 1952 upptagit inkomsterna med belopp, som understiger de verkliga inkomsterna, ifråga om sonen Ernst Gösta Henry Olsson för inkomståret 1949 med 5.394 kronor, för inkomståret 1950 med 4.342 kronor och för inkomståret 1951 med 5.238 och ifråga om sonen Toll Georg Wilhelm Tollerstad för inkomståret 1949 med 5.501 kronor, för inkomståret 1950 med 3.956 kronor och för inkomståret 1951 med 5.463 kronor. Dessa oriktiga uppgifter har sönerna begagnat sig av vid avgivandet av sina deklarationer och förty har uppgifterna varit ägnade att leda till för låg skatt, för sonen Olssons del med 1.060 kronor för taxeringsåret 1950, med 1.200 kronor 80 öre för taxeringsåret 1951 och med 1.536 kronor 80 öre för taxeringsåret 1952, och för sonen Tollerstads del med 1.562 kronor 40 öre för taxeringsåret 1950, med 1.003 kronor för taxeringsåret 1951 och med 1.617 kronor 60 öre för taxeringsåret 1952.

Olsson har erkänt vad åklagaren lagt honom till last och erkännandet bestyrkes av utredningen i målet. Han är alltså förvunnen till falskdeklaration och medhjälp till dylikt brott, på sätt åklagaren påstått.

Olsson har hemställt att vid fastställande av straffet för medhjälp till falskdeklaration hänsyn måtte tagas till det förhållandet att han varit utsatt för stark påverkan av Tollerstad, vilken varit mycket angelägen om att erhålla så låg skatt som möjligt.

Rådhusrätten dömde Olsson att till Kronan böta

jämlikt 1 § skattestrafflagen för falskdeklaration år 1949 fyratusen kronor, för falskdeklaration år 1950 sextusen kronor, för falskdeklaration år 1951 tretusensjuhundrafemtio kronor samt för falskdeklaration år 1952 åttatusenfemhundra kronor och

jämlikt 1 § skattestrafflagen samt 3 kap. 4 § strafflagen för medhjälp till falskdeklaration, beträffande Ernst Gösta Henry Olssons självdeklarationer under år 1950, sjuhundra kronor, år 1951 åttahundrafemtio kronor och år 1952 ettusenfemtio kronor samt beträffande Toll Georg Wilhelm Tollerstads självdeklarationer under år 1950 ettusenfemtio kronor, år 1951 sjuhundra kronor och år 1952 ettusenetthundra kronor.

(Summan blir 27.700 kr.)

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-16 17:22:22